

РЕШЕНИЕ

№ 25545

гр. София, 27.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11141** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. А. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11057 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. В жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила и е в противоречие с приложимия материален закон. Не била изяснена фактическата обстановка, липсвал задълбочен анализ на заявените от лицето обстоятелства. ДАБ считала, че не бил налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., но не било обсъдено насилието в различните части на страната. Анализът на обстановката в С. бил формален и не кореспондирал с личната бежанска история. Не бил разгледан и въпросът за региона на страната, в който евентуално лицето да бъде върнато. Счита, че административният орган превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС 17 февруари 2009 година по дело С-465/07. Твърди, че неразгледани по същество остават причините, довели до напускане на местоживеенето му поради основателен страх от преследване в провинция Х.. В съдебно заседание назначеният особен представител на жалбоподателя, адв. Г., моли съда да отмени решението на ДАБ, тъй като от представената справка в съдебното заседание е видно, че ситуацията в С. е нестабилна и има размирици и жертви.
Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Г., в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно, по

посочените в решението мотиви. Бежанската история на кандидата е свързана с трудно финансово положение и проблеми, защото не иска да служи в армията, като споменатото за престой в затвора не е пред административния орган, цели Германия където има роднини. По отношение на сблъсъците в С., на които се позовава, за жалбоподателя не е налице опасност при завръщане. Позовава се на справката за страната и на положителните тенденции в развитието на С., като епизодичните инцидентни сблъсъци не граничат с безогледно насилие.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че А. А. А., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В-13-1115/03.09.2024 г. по регистъра на РПЦ – С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). Личните данни на жалбоподателя първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Попълнени са регистрационен лист (л. 47 от делото) и Евродак дактилоскопна карта (л. 45 от делото). Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 43 от делото).

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС. Уведомен е за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци, които търсят международна закрила в Република България. Предоставена му е информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ.

На 19.09.2024г. с А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], е проведено интервю. Въпросите и отговорите от това интервю са отразени в протокол с рег. № УП7058 от 19.09.2024г. Сирийският гражданин заявява, че родителите му, четирите му сестри и двама братя живеят в Германия, като всички имат закрила, има и една сестра в [населено място], България. А. А. А. заявява, че е напуснал държавата си по произход през втората половина на месец юли 2024 г. нелегално за Турция, където е останал петнадесет дни. Твърди, че след това с помощта на трафикант е преминал през граничното телено заграждение не по законоустановения ред на територията на Република България. Посочва, че целта му е била да стигне до Германия, но е бил заловен от българските власти. Декларира, че това е първата му молба за международна закрила и че не е подавал такава в друга държава. Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с войната в държавата си по произход. По време на проведеното интервю с рег. № УП 7058/19.09.2024 г. А. А. А. разказва, че е роден в [населено място], област Х., С. и че от раждането му е живял в [населено място]. Заявява, че е учил до осми клас и че е бил общ работник. Съобщава, че не е служил в редовната сирийска армия и че е търсен от военните през 2020г., но се е скрил. Твърди, че през 2020 г. се е оженил за Ш. К. М. М., на двадесет и девет години от [населено място], общ. Джараблус и че тя и двете им деца живеят в [населено място]. Посочва, че района, в който е живял се управлява от кюрдските сили и че там има чести вражди между арабските племена заради семейни проблеми. Пояснява, че е напуснал родината си, заради трудното финансово положение, проблемите, страха, това, че много крадат от къщите и защото не иска да служи в редовната армията или кюрдските сили. Разказва, че е бил свидетел на военни действия през 2017г. в М., преди да дойдат кюрдите били ДАЕШ и когато дошли имало сражения, самолети летяли и имало сражения. Изтъква, че семейството му, баба му и дядо му живеят в област Х., С. и че те нямат никакви проблеми. Декларира, че желае да получи международна закрила в България

и че не иска да се завърне в държавата си на произход.

Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказва, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

В резултат от проведеното административно производство е постановено оспореното Решение № 11057 от 24.10.2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В решението е прието, че за кандидата за закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като изложените от него мотиви не са правно релевантни за търсената закрила. От направените изявления от А. А. А. било видно, че същият не се нуждае от закрила, тъй като е мигрант, по собствените му думи напускането на С. е, за да си осигури по-добро финансово състояние и по-добри условия за живот. Според решаващия орган, чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, установени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – нито етническата, нито религиозната му принадлежност, а нежеланието му да се сражава в редовете на сирийската армия, макар и да е свързано с криминално престъпление, не се счита за преследване, съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на службата на ВКБООН за бежанците. Въпреки, че чуждият гражданин е разказал за военни действия през 2017г. и след това за битки между племената, се установява, че А. А. А. е напуснал С. през 2024г., не поради наличието на конкретно протекло спрямо него неблагоприятно събитие или по причини свързани с наличието на военни действия, а по причини за трудното финансово положение и проблеми между племената. Органът е обобщил отсъствието на основания за преследване и е мотивирал отказа на статут на бежанец на жалбоподателя, като е посочил и чл.8, ал.9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в РБългария.

Що се отнася до необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут решаващият орган е преценил конкретния случай и в контекста на Директива 2004 / 83 / ЕО от 29.04.2004 г. Съобразено е и Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 2007 г. Органът е анализирал ситуацията от гледна точка на справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, от която става ясно, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Инцидентите имат определени цели, но не са в състояние да предизвикат масов ефект. В тази връзка следва да се отбележи, че не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна.

Според решаващия орган за А. А. А. липсват предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Не е установена „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция“. Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в“ от Директивата, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, също не са налице. Липсват, според решаващия орган, „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя“. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“.

Административният орган стига до извода, че поради липса на добре обосновани опасения от

преследване и индивидуализация на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. трябва да е изключително. Въз основа на приобщените в хода на административното производство справки не може да се направи извод, че насилието в С. е безогледно и изключително.

В писмо рег. № М – 16961 от 08.10.2024 г. е дадено становище без възражение да бъде предоставена закрила в Република България на А. А. А., в случай че отговаря на условията на ЗУБ. Становището е предоставено от директор на специализирана дирекция „М“ на ДАНС (л. 21 от делото).

В хода на съдебното производство са приобщени справки с вх. № МД – 02-159 от 14.03.2025 г. и с вх. № МД – 02-160 от 14.03.2025 г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно С. – актуалната общественно-политическа обстановка и относно отбиването на редовна военна служба.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадена в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език (арабски). Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за реда, който следва производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци.

При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено също с преводач от арабски. След приключването му, текстът е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Правилен е крайният извод в решението на административния орган, че изложените от търсещото закрила лице причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Самият чужденец е заявил на проведеното с него интервю, че не е бил арестуван или осъждан, не е имал проблеми заради етноса или религията си, политически пасивен е. Притесненията му свързани с тежкото финансово положение в страната, конфликтите между племената и това, че би могъл да бъде взет на служба в казармата, само по себе си не представлява форма на реална заплахата от преследване, още повече след смяната на режима. Заявените от лицето причини за напускането на С. и за търсената в Р България международна закрила, свързани с тежкото

финансово положение в страната навеждат извода, че лицето не е бежанец, а икономически емигрант. Косвено това се подкрепя и от факта, че намерението на кандидата не е достигането и оставането в първата сигурна страна, а целта му е да достигне до Германия, но бил заловен от българските власти. За първи път пред съда навежда такова съществено обстоятелство, че бил една година в най-лошият затвор в С., което поставя под съмнение тази част от бежанската му история, тъй като на интервюто е заявил, че не е бил арестуван и осъждан в държавата си на произход или друга държава. Така или иначе това, че е бил войник при режима на Б. А., който е избягал и че е бил в затвор по време на този режим, не означава, че ще бъде преследван заради това при новата власт, след падането на този режим. Както е посочено и в представената по делото справка относно невявяването за отбиване на военна служба, опозиционните сили, свалили от власт президента Б. А. разпускат и неговата армия и предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим.

По изложеното по-горе, съдът намира, че решението в частта, с която председателят на ДАБ е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на лицето статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, с която административният орган е отказал на предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В конкретния случай жалбоподателят е напуснал С. по своя воля, без някакво конкретно действие срещу него, или поредица от действия или събития, без конкретна опасност от някое от изброените по-горе посегателства. Самият чужденец не излага такива твърдения. От актуалните справки за страната следва изводът, че и обективно в С. към настоящия момент не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, особено пък от такава степен, че той да може да се характеризира с безогледно насилие. Инцидентите, за които адвокат Г. сочи в хода по същество, не оформят ситуация на въоръжен конфликт в страната.

С оглед положителните данни от последните справки за страната по произход, представена в съдебно заседание по делото и това, че обстановката не разкрива такава висока степен на обществена опасност, евентуалното връщане на лицето в С. не би довело до нарушение на принципа “забрана за връщане“ (non-refoulement).

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, поради което не са налице основанията за закрила и по чл.8, ал.9, съответно на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение № 11057 от 24.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ, е било отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК, вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава трябва да се отхвърли съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 4 – то АПК, вр. чл. 91 ЗУБ.

С оглед на гореизложеното и на основание, АССГ, Първо отделение, 6 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11057 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪ

ДИЯ: